

s Janem Schindlerem a Jakubem Murlou

Julius Macháček

Není to tak dlouho, kdy jste se přestěhovali z bývalé telefonní ústředny, dejvické brutalsitní budovy od architekta Aulického do nedalekého Husova sboru - svatoštěpánku Církve československé husitské. Velká změna?

JS Náš bývalý prostor už se bourá, respektive rekonstruuje podle našeho projektu. Byla zde telefonní ústředna a tak to tam také trochu vypadalo. Vybourali jsme tam vše, co bylo možné, a tak jsme zde byli léta dobře zabydlení. Hledali jsme prostory někde v okolí – zvyk je

železná košile. A našli jsme je ve vzdálenosti pár set metrů, v budově Husova sboru. Jsou to příjemní a tolerantní majitelé. Nevadilo jim, že i zde vybouráme spoustu příček a vymalujeme zdi na černo. Máme zde navíc k dispozici sklep, kde může nerušeně zkusit naše kapela.

JM Jak jsme se kriticky dívali na prostory bývalé telefonní ústředny, tak je vtipné, že jsme se tady, v novém objektu, zachovali podobně a náš prostor jsme koncipovali prakticky stejně, jako ten, který

jsme opustili. Tady jsme víc v centru Dejvic a když vyjdeme před dům, tak jsme jako na pláži. Děti se zde v létě cáchají v bazénku.

Na místě bývalé telefonní ústředny vyrůstají nové administrativní budovy. Mezi ulicemi Evropská a Generála Píky jste postupně vytvořili úplně novou lokalitu. Začalo to budovou E Gate. Vzniklo tak výrazné předpolí Vítězného náměstí. Pamatoval při tom investor, potažmo architekt, na běžného obyvatele?

JS Tam není tak jednoduchá situace. Část pozemků za hotelem Diplomat patří k hotelu, a tak jsme s nimi museli náš projekt koordinovat. Mezi hotelem a novými administrativními budovami vznikne jakási piazzeta, náměstíčko, oddělené od rušné Evropské třídy – taková oáza klidu pro občany i pracovníky z nových kanceláří. Nezastavěnou část bývalého „parku“ kultivujeme a vznikne zde příjemná zelená oáza.

JM Okolí staré ústředny bylo jakýmsi nedefinovatelným parterem, vyasfaltovanou velkou plochou, kde nebylo zřejmé, co je parkoviště, co jsou chodníky a k čemu slouží tyto plochy nikoho. My jsme v souvislosti s projektem tyhle věci nově a jasně definovali, znovu jsme vymezili uliční čáry a prostor dostal svůj řád, jaký město má mít.

JS S tím souvisí i úprava bývalého parku – on to vlastně žádný park nebyl. Byla to

plocha z větší části tvořená náletovou zelení – ideální útulek pro bezdomovce. Vyvezlo se odtud několik kontejnerů odpadků. Vznikne tady městský park.

Celý „umělecký“ dojem zde kazí budova hotelu Diplomat. Lze ji nějak do schématu začlenit?

JS To už není otázka našeho řešení. My samozřejmě s majiteli hotelu a okolních pozemků jednáme, ale našeho zadání se týká pouze prostor za hotelem. Nicméně studio D3A zpracovalo úpravu hotelu Diplomat, který by měl být sevřen mezi dvě desky a parter upraven. Nevím, v jaké to je fázi. Ale mělo by se to zde v budoucnu urbanisticky vyčistit, uklidit.

JM Architekti jsou dnes často v roli uklízeček. Čistíme a uklízíme stav, který nám tady zanechal předchozí režim. Komunisti často urbanistická pravidla vůbec neřešili a my to dnes po nich uklízíme, vracíme městu a vesnici architektonický, urbanistický řád.

Když jsme mluvili o Vašem přestěhování – nelákalo Vás zabydlet se v některé z administrativních budov, kterých jste již řadu realizovali – třeba v té poslední, v Dock in Two?

JS Na to je jednoduchá odpověď: na to nemáme peníze! Tyto budovy se často staví na míru již předem danému klientovi a našich 250 metrů, které potřebujeme, žádné developery ani realityky

prostě nezajímá. Navíc na takový pronájem nemáme. Důležití jsou pro nás také sousedé. Ti, které máme nyní, nám zcela vyhovují.

Chtěl jsem se předchozí otázkou jakýmsi oslím můstkem překlenout k jednomu z posledních vašich dokončovaných projektů – administrativní budově Dock in Two v Libni. Čím je tento projekt zajímavý?

JM Práce na tomto projektu vlastně začaly před více než deseti lety. V roce 2007 jsme zpracovávali podklady pro změnu územního rozhodnutí. Klasický příklad neúnosných lhůt schvalovacích řízení. Je to problém, o kterém se stále mluví, o kterém každý ví, ale nic se nemění. Je to až neuvěřitelné. Během této veledlouhé přípravné fáze se pro architektury mnoho věcí mění. Přicházejí nové technologie, nové materiály a v čase také nové potřeby investorů. Tohle všechno je potřeba do projektu stále zapracovávat a opakovaně projednávat. Na projektu se proto prakticky soustavně pracuje, mění se jeho parametry a to opět velice komplikuje, prodlužuje a prodražuje celý proces. Projekt, zvláště v jeho pokročilejších fázích, je zboží s krátkou dobou spotřeby.

JS Dnes tady po dlouhém úsilí stojí jeden z domů, které budou utvářet celý administrativní komplex. Je tady zatím osamělý, jako kůl v plotě. Je obklíčený

měsíční krajinou, z jižní strany lemován Libeňským mostem, o jehož budoucnosti se stále vedou polemiky, zda jej rekonstruovat a zachovat jeho původní podobu, jak ji navrhl Pavel Janák v roce 1928, nebo jej modernizovat. Pro náš projekt je tento most poměrně zásadní. Propojujeme jej totiž s naším komplexem pěší lávkou, která by měla značně zjednodušit pohyb pěších ale i třeba cyklistů. S ohledem na obyvatele nízkopodlažních bytových domů, které jsou a další budou postaveny podél slepého ramene řeky, rozhodli jsme se náš sedmipodlažní kancelářský objekt směrem k vodě pojmut jako kaskádu. Na severní straně budovy ustupuje každé patro tak, že vytváří velké terasy. Šikmina má úhel asi 33 stupňů a tím je zajištěna příznivá integrace poměrně mohutného objektu mezi své okolí. Z druhé strany stavby otočené k Libeňskému mostu, jsme pro odlehčení ustoupili s přízemím a vytvořili tak částečně krytou „pasáž“, podpíranou betonovým sloupovím.

JM Následující domy unitř areálu budou mít stejně ustoupené podloubí, vznikne tak spojující linka mezi všemi objekty. Tento prostor, nejen, že propojí jednotlivé budovy, ale naváže i na přilehlý park, který se již začíná zakládat.

Při pohledu na dokončenou, ale zejména na připravovanou výstavbu je zřejmé, že projekt výrazně preferuje a podporuje vznik mnohaúčelového veřejného

prostoru jak pro místní obyvatele, tak pro zaměstnance, kterých zde bude pár tisíc. Jak se to podařilo?

JS Byly doby, kdy jsme s investory často doslova bojovali o každý metr plochy, kterou jsme v projektu chtěli věnovat veřejnému prostoru nebo jen úpravě prostředí, které stavbu obklopovalo. Za poslední roky došlo k velkému posunu. Investoři si uvědomili, že okolí stavby, jeho atraktivita, hraje dnes rozhodující roli při pronajímání či prodeji bytů, nebytových i kancelářských prostor. Dock je toho jasným příkladem. Životní prostředí, jaké zde architekti vytvořili a investor akceptoval, je výraznou přidanou hodnotou – o tom není pochyb.

JM Společnost dospěla do bodu, kdy je jasné, že kvalitu prostředí je třeba řešit ruku v ruce s kvalitou stavby. Velkou motivací je pak stále rostoucí a tvrdší konkurence na trhu nemovitostí, která developerů přímo nutí do prostředí ve svých projektech investovat. Když jsem začínal pracovat jako architekt, tak z projektu byly po každém jednání vyhazovány věci, které přinášely nějakou nadstavbu. Dnes je to klienty naopak požadováno – to je přece příznivý vývoj!

Co dál?

JS Další etapou výstavby Docku je budova Dock in Three, která právě začala. Budova se výrazně propojí s dvojkou v jeden celek, bude zde

založen rozlehlý park s řadou možných volnočasových aktivit. Zeleň již v příštím roce popne fasády a rozroste se na střechách a po dokončení trojky se stane zásadním integračním pojítkem v celé kompozici areálu.

JM Také se začne se stavbou velké ploškové restaurace a klubu na vodě, kde se budou odehrávat různé společenské a kulturní aktivity. Věříme, že zde vznikne živoucí město, pulzující organismus.

Hovoříme na půdě svatostánku, a tak není od věci, zeptat se na konec: čemu v životě, a v architektuře zvláště, věříte?

JM Nevěřím výkřikům, že architekti mohou změnit společnost, ale čemu naopak věřím, že ke zdravé, postupné proměně může architekt svým dílem, byť zdánlivě nepatrným, přispět.

JS Možná to zazní pateticky: já věřím v humanismus a pravdu ve všech oblastech lidského konání – tedy i v architektuře.

Architekti jsou dnes často v roli uklízeček. Čistíme a uklízíme stav, který nám tady zanechal předchozí režim. Komunisti často urbanistická pravidla vůbec neřešili a my to dnes po nich uklízíme, vracíme městu a vesnici architektonický, urbanistický řád.